

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 201

47. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2004. augusztus 7.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
	I Információ	
	A Bíróság	
	A BÍRÓSÁG	
2004/C 201/01	A Bíróság ítélete (teljes ülés) 2004. június 22-én a C-42/01. sz. Portugál Köztársaság kontra Európai Községek Bizottsága ügyben (Vállalati fúziók közösségi ellenőrzése – A 4064/89/EGK tanácsi rendelet 21. cikkének (3) bekezdése – Jogos érdekek tagállami védelme – A Bizottság hatásköre) 1	1
2004/C 201/02	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. június 17-én a C-30/02. sz. (a Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Recheio-Cash & Carry SA kontra Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas ügyben (Jogalap nélkül megfizetett összeg visszakövetelése – 90 nap határidő a kereset benyújtására – Hatékony érvényesülés elve) 1	1
2004/C 201/03	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. június 24-én a C-49/02 sz. Heidelberger Bauchemie GmbH ügyben (a Bundespatentgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (Védjegyek – Jogszabályok közéletése – 89/104/EGK irányelv – Védjegyvoltalomban részesíthető megjelölések – Színösszetételek – Kék és sárga színek egyes építőipari termékek tekintetében) 2	2
2004/C 201/04	A Bíróság ítélete (negyedik tanács) 2004. június 24-én a C-119/03. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – A 91/271/EGK irányelv 3. cikk 1. bekezdés második albekezdés és 5. cikk 2. bekezdés – Települési szennyvíz kibocsátása érzékeny területre – A gyűjtőrendszer hiánya – A hivatkozott irányelv 4. cikkében található másodlagos kezelésnél szigorúbb követelményeket kielégítő kezelés hiánya) 2	2
2004/C 201/05	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. június 24-én a C-212/02 sz. Európai Községek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 89/665/EGK és 92/13/EGK irányelv – Nem megfelelő átültetés – A közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogszabályoknak biztosítaniuk kell valamennyi sikertelen ajánlattevő számára egy olyan eljárást, amely lehetővé teszi az odaítélő határozat megsemmisítését) 3	3

2004/C 201/06	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. június 24-én a C-278/02. sz. Herbert Handlbauer GmbH (a Berufungsdienst I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ügyben (Mezőgazdaság – Közös piacszerzés – Marhahús – Export-visszatérítés – Jogszolgáltatás felvett összeg visszafizetése – Szabálytalanságok üldözése – 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikk – Közvetlen hatály – Elévülési idő – Elévülés megszakadása) 4	4
2004/C 201/07	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. június 24-én a C-350/02. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (Tagállami mulasztás – Személyes adatok kezelése és a magánélet védelme a távközlési ágazatban – A 97/66/EK irányelv 6. és 9. cikke – Az indokolással ellátott véleményben a panasz pontos meghatározása) 4	4
2004/C 201/08	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. június 24-én a C-421/02. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (Tagállami mulasztás – 85/337/EKG irányelv – Hiányos átültetés) 5	5
2004/C 201/09	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. június 22-én a C-439/02. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – Tengeri szállítás – 95/21/EK irányelv – Tengeri biztonság – Hajóellenőrzés a kikötő állama által – Ellenőrzések elégtelen száma) 5	5
2004/C 201/10	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. június 17-én a C-99/03. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Írország ügyben (Tagállami mulasztás – 2000/52/EK irányelv – A tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatósága – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása) 6	6
2004/C 201/11	A Bíróság (negyedik tanács) 2004. június 10-én a C-302/03. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben hozott ítélete (Tagállami mulasztás – 1999/22/EK irányelv – A vadon élő állatok állatkertben tartása – Az előírt határidőn belül történő átültetés elmulasztása) 6	6
2004/C 201/12	C-182/04. sz. ügy: A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 7	7
2004/C 201/13	C-183/04. sz. ügy: A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 7	7
2004/C 201/14	C-204/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által 2004. május 7-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset 7	7
2004/C 201/15	C-217/04. sz. ügy: Az Egyesült Királyság által 2004. május 24-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset 8	8
2004/C 201/16	C-224/04. sz. ügy: A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével az Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 9	9

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 201/17	C-229/04. sz. ügy: A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen a Crailsheimer Volksbank eG kontra Klaus Conrads, Frank Schulzke és Petra Schulzke-Lösche, valamint Joachim Nitschke ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	9
2004/C 201/18	C-230/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 2-án a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset	9
2004/C 201/19	C-231/04. sz. ügy: A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 2004. február 23-i végzésével a Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole és társai kontra Ministero delle Politiche Agricole e Forestali és Regione Veneto ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	10
2004/C 201/20	C-233/04. sz. ügy: Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével a Gül Demir kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben benyújtott előzetes döntés-hozatal iránti kérelem	11
2004/C 201/21	C-235/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 4-én a Spanyol Királyság ellen benyújtott kereset	11
2004/C 201/22	C-237/04. sz. ügy: A Tribunale di Cagliari 2004. május 14-i végzésével az Enirisorse SpA kontra Sotocarbo SpA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	12
2004/C 201/23	C-250/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset	12
2004/C 201/24	C-251/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset	13
2004/C 201/25	C-252/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset	13
2004/C 201/26	C-253/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset	13
2004/C 201/27	C-254/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset	14
2004/C 201/28	C-258/04. sz. ügy: A Cour du Travail de Liège (kilencedik tanács) 2004. június 7-i ítéletével az Office national de l'emploi kontra Ioannis Ioannidis ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	14
2004/C 201/29	C-262/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2004. június 23-án benyújtott kereset	14
2004/C 201/30	C-263/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 24-én a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset	15
2004/C 201/31	C-276/04. sz. ügy: A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság) 2004. április 5-i ítéletével a SAS Bricorama France kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	15
2004/C 201/32	A C-258/03. sz. ügy törlése	15
2004/C 201/33	A C-382/03. sz. ügy törlése	15

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
	ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG	
2004/C 201/34	A bírák tanácsokba történő beosztása	16
2004/C 201/35	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. május 25-én a T-69/03. sz., W. kontra Európai Parlament ügyben (Tisztviselők – Hazaköltözési költség térítés – A lakóhely fogalma – Bizonyítékok)	16
2004/C 201/36	T-167/04. sz. ügy: Az Asklepios Kliniken GmbH által 2004. május 13-án az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	16
2004/C 201/37	T-177/04. sz. ügy: Az easyJet Airline Company Limited által 2004. május 14-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	17
2004/C 201/38	T-178/04. sz. ügy: Az MPS Group Inc. által 2004. május 17-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset	17
2004/C 201/39	T-179/04. sz. ügy: Siegfried Krahel által 2004. május 17-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	18
2004/C 201/40	T-186/04. sz. ügy: A Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa által 2004. május 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) ellen benyújtott kereset	18
2004/C 201/41	T-187/04. sz. ügy: DJ (*) által 2004. május 19-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	19
2004/C 201/42	T-190/04. sz. ügy: A Société Freixnet S.A. által 2004. május 24-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) ellen benyújtott kereset	20
2004/C 201/43	T-191/04. sz. ügy: Az MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG által 2004. május 27-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset	20
2004/C 201/44	T-194/04. sz. ügy: A The Bavarian Lager Company Limited által 2004. május 27-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	21
2004/C 201/45	T-202/04. sz. ügy: A Madaus Aktiengesellschaft által 2004. május 27-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset	22
2004/C 201/46	T-207/04. sz. ügy: Az Olasz Köztársaság által 2004. június 4-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	23
2004/C 201/47	T-209/04. sz. ügy: Spanyol Királyság által 2004. június 10-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	24
2004/C 201/48	T-210/04. sz. ügy: Andreas Mausolf által 2004. június 1-jén az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset	24

II *Előkészítő jogi aktusok*

.

III *Közlemények*

2004/C 201/49

A Bíróság utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 190., 2004.7.24.. 25

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(teljes ülés)

2004. június 22-én

a C-42/01. sz. Portugál Köztársaság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Vállalati fúziók közösségi ellenőrzése – A 4064/89/EGK tanácsi rendelet 21. cikkének (3) bekezdése – Jogos érdekek tagállami védelme – A Bizottság hatásköre)

(2004/C 201/01)

(Az eljárás nyelve: portugál)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-42/01. sz. Portugál Köztársaság (meghatalmazott: L. I. Fernandes és L. Duarte, segítőjük: M. Marques Mendes) kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: P. Oliver és M. França) ügyben a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 4064/89/EGK tanácsi rendelet 21. cikke alapján indult eljárásra vonatkozó, 2000. november 22-i C(2000) 3543 final-PT bizottsági határozat (COMP/M.2054 – Secil/Holderbank/Cimpor ügy) megsemmisítése tárgyában, a Bíróság (teljes ülés), tagjai: V. Skouris, elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet és J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric, M. S. von Bahr (előadó), bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. június 22-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A keresetet elutasítja.
2. A Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 108., 2001.4.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. június 17-én

a C-30/02. sz. (a Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Recheio-Cash & Carry SA kontra Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas ügyben ⁽¹⁾

(Jogalap nélkül megfizetett összeg visszakövetelése – 90 nap határidő a kereset benyújtására – Hatékony érvényesülés elve)

(2004/C 201/02)

(Az eljárás nyelve: portugál)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-30/02. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugália) által előterjesztett, az e bíróság előtt Recheio-Cash & Carry SA kontra Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas, Ministerio Público között folyamatban lévő eljárásban, a jogalap nélkül megfizetett összeg visszakövetelése értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. La Pergola, S. von Bahr (előadó), R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztségviselő, 2004. június 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A közösségi jog hatékony érvényesülésének elvével nem áll ellentétben a közösségi jog megsértésével behajtott adó visszatérítésére vonatkozó kereset vonatkozásában az említett adó önkéntes megfizetésére előírt határidő lejártától számított 90 napos elévülési határidő meghatározása.

⁽¹⁾ HL C 97., 2002.4.20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. június 24-én

a C-49/02 sz. Heidelberger Bauchemie GmbH ügyben (a Bundespatentgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ⁽¹⁾

(Védjegyek – Jogszabályok közelítése – 89/104/EGK irányelv – Védjegyoltalomban részesíthető megjelölések – Színösszetételek – Kék és sárga színek egyes építőipari termékek tekintetében)

(2004/C 201/03)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-49/02. sz. ügyben a Bundespatentgericht (Németország) által a Bírósághoz az EK 234. cikke értelmében, az e Bíróság előtt a Heidelberger Bauchemie GmbH által kezdeményezett eljárásban, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989., L 40., 1. o.) 2. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), R. Schintgen és N. Colneric bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. június 24-én ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

A védjegybejelentésben absztrakt módon és kontúrok nélkül megjelölt színek, amelyek árnyalatait színmintára és egy nemzetközileg elfogadott színiskálára való hivatkozással határozzák meg, védjegyoltalomban részesülhetnek a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló első, 1988. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv 2. cikke értelmében, feltéve hogy:

- megállapítható, hogy abban a kontextusban, amelyben használják őket, ezek a színek vagy színösszetételek ténylegesen egy megjelölést képeznek, és
- a védjegybejelentés az érintett színeket előre meghatározott és állandó jelleggel egymáshoz rendelő szisztematikus elrendezést tartalmaz.

Akkor is, ha a védjegyként bejelentett színösszetétel megfelel a védjegyoltalomnak az irányelv 2. cikkében rögzített feltételeinek, a védjegy-lajstromozás hatáskörével rendelkező hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a bejelentett összetétel megfelel-e a bejelentő vállalkozás áruinak

és szolgáltatásainak védjegyeként való lajstromozás egyéb – különösen az irányelv 3. cikkében támasztott – feltételeinek. E vizsgálatnak ki kell terjednie a kérdéses ügy minden érdemi körülményére, ideértve adott esetben a védjegyként bejelentett megjelölés korábbi használatát is. E vizsgálatnak szintén figyelembe kell vennie a közérdeket, és biztosítani kell, hogy ne szűküljön le indokolatlanul a bejelentésben megjelölt árukat és szolgáltatásokat kínáló egyéb gazdasági szereplők rendelkezésére álló színek köre.

⁽¹⁾ HL C 131., 2002.6.1.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(negyedik tanács)

2004. június 24-én

a C-119/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – A 91/271/EGK irányelv 3. cikk 1. bekezdés második albekezdés és 5. cikk 2. bekezdés – Települési szennyvíz kibocsátása érzékeny területre – A gyűjtőrendszer hiánya – A hivatkozott irányelv 4. cikkében található másodlagos kezelésnél szigorúbb követelményeket kielégítő kezelés hiánya)

(2004/C 201/04)

(Az eljárás nyelve: görög)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-119/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: G. Valero Jordana és M. Konstantinidis) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazott: E. Skandalou) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem tette meg a szükséges intézkedéseket, a települési szennyvíz gyűjtőrendszerének a létrehozásáért a Thriasio Pedio régióban és az Eleüsziszi-öböl érzékeny területére való visszabocsátása előtt nem vetette azt alá szigorúbb követelményeket kielégítő kezelésnek, mint az említett irányelv szerint a települési szennyvizek másodlagos

kezelése, a Görög Köztársaság elmulasztotta az 1998. február 27-i 98/15/EK bizottsági irányelvvel (HL L 67., 29. o.) módosított, a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv 3. cikk 1. bekezdésében és az 5. cikk 2. bekezdésében foglalt (HL L 135., 40. o.), kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: J. N. Cunha Rodrigues, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet és F. Macken (előadó), bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem tette meg a szükséges intézkedéseket, a települési szennyvíz gyűjtőrendszerének a létrehozásáért a Thriasio Pedio régióban és az Eleüsziszi-öböl érzékeny területére való visszabocsátása előtt nem vetette azt alá szigorúbb követelményeket kielégítő kezelésnek, mint az említett irányelv szerint a települési szennyvizek másodlagos kezelése, a Görög Köztársaság elmulasztotta az 1998. február 27-i 98/15/EK bizottsági irányelvvel módosított, a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv 3. cikk 1. bekezdése második albekezdésében és az 5. cikk 2. bekezdésében foglalt kötelezettségei teljesítését.

2. A Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 131., 2002.6.1.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. június 24-én

a C-212/02 sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 89/665/EGK és 92/13/EGK irányelv – Nem megfelelő átültetés – A közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogszabályoknak biztosítaniuk kell valamennyi sikertelen ajánlattevő számára egy olyan eljárást, amely lehetővé teszi az odaítélő határozat megsemmisítését)

(2004/C 201/05)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-212/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Nolin, segítője R. Roniger) kontra Osztrák Köztársaság

(meghatalmazottak: C. Pesendorfer és M. Fruhmann) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel Salzburg, Stájerország, Alsó-Ausztria és Karintia Länder helyi közbeszerzési törvényei (Landesvergabe-gesetze) nem minden esetben biztosítanak a sikertelen ajánlattevők számára olyan jogorvoslati eljárást, amely lehetővé teszi az odaítélésről szóló határozat megsemmisítését, az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL 1989., L 395., 33. o.), valamint a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 25-i 92/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1991., L 76., 14. o.) 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjaiban foglalt kötelezettségeit, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans elnök, J.-P. Puissochet (előadó), R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric, bírák; főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Megállapítja, hogy mivel Salzburg, Stájerország, Alsó-Ausztria és Karintia Länder helyi közbeszerzési törvényei (Landesvergabe-gesetze) nem minden esetben biztosítanak a sikertelen ajánlattevők számára olyan jogorvoslati eljárást, amely lehetővé teszi az odaítélésről szóló határozat megsemmisítését, az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL 1989., L 395., 33. o.), valamint a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 25-i 92/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1991., L 76., 14. o.) 2. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjaiban foglalt kötelezettségeit.

2. Az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 180., 2002.7.27.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. június 24-én

a C-278/02. sz. Herbert Handlbauer GmbH (a Berufungsrat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ügyben ⁽¹⁾

(Mezőgazdaság – Közös piacszerzés – Marhahús – Export-visszatérítés – Jogosulatlanul felvett összeg visszafizetése – Szabálytalanságok üldözése – 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikk – Közvetlen hatály – Elévülési idő – Elévülés megszűnése)

(2004/C 201/06)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás. A végleges fordítást az Európai Bírósági Határozatok Tárában teszik közzé)

A C-278/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Berufungsrat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Ausztria) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Herbert Handlbauer GmbH által kezdeményezett eljárásban az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.) 3. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. május 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A rövidebb, de legalább hároméves elévülési időt megállapító ágazati közösségi jogszabály, vagy a hosszabb elévülési időt megállapító nemzeti jogszabály hiányában az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdése közvetlen hatállyal rendelkezik a tagállamokban, ideértve a mezőgazdasági termékek exportja esetén igénybe vehető visszatérítések esetét is.
2. A 2988/95/EK, Euratom rendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az érintett vállalkozás értesítése a vámellenőrzésről csak abban az esetben tekinthető az ugyanezen cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott elévülési időt megszakító, a szabálytalanság ellenőrzésére vagy üldözésére irányuló cselekménynek, ha a szabálytalanság gyanújával érintett tevékenységeket kellő részletességgel körülírja.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. június 24-én

a C-350/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – Személyes adatok kezelése és a magánélet védelme a távközlési ágazatban – A 97/66/EK irányelv 6. és 9. cikke – Az indokolással ellátott véleményben a panasz pontos meghatározása)

(2004/C 201/07)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást a „Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-350/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott M. Shotter és W. Wils) kontra Holland Királyság (meghatalmazott: S. Terstal) ügyben, amelynek tárgya annak megállapítása, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemzeti jogba átültetésre kerüljön a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998., L 24., 1. o.) 6. és 9. cikke, vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Holland Királyság elmulasztotta az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (első tanács) tagjai: P. Jann, tanácselnök, A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts (előadó), bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. június 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel hiányosan ültette át a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkét, egyrészt mert a Wet houdende regels inzake de telecomunicatie (Telecommunicatiewet) 11.5 cikk (1) bekezdése egy olyan általános közigazgatási rendelkezésre utal, amelyet az Európai Közösségek Bizottságával nem közöltek, másrészt mert a Telecommunicatiewet 11.5 cikk (3) bekezdése szerinti átültető rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölték, továbbá mivel hiányosan ültette át az irányelv 9. cikkét, a Holland Királyság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. A keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
3. Kötelezi a Holland Királyságot, saját költségein felül a Bizottság költségei háromnegyed részének viselésére.
4. A Bizottság a kereset ezt meghaladó részével kapcsolatosan felmerült költségeit maga viseli.

(¹) HL C 323., 2002.12.21

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. június 24-én

a C-421/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 85/337/EGK irányelv – Hiányos átültetés)

(2004/C 201/08)

(Az eljárás nyelve: angol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-421/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: X. Lewis), kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: Ph. Ormond) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel (HL L 73., 5. o.) módosított az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.) II. melléklete 1. pontja b) és c) alpontjaiban felsorolt projektekkal kapcsolatban az irányelvnek, vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta az említett irányelv 4. cikke (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas, a tanács elnöke, R. Schintgen, N. Colneric (előadó) bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el Skóciában és Észak-Írországban azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek

környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv II. melléklete 1. pontja b) és c) alpontjaiban felsorolt projektekkal kapcsolatban az irányelvnek, és az Angliában, Walesben e tárgyban meghozott rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta az említett irányelv 4. cikke (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 7., 2002.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. június 22-én

a C-439/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Tengeri szállítás – 95/21/EK irányelv – Tengeri biztonság – Hajóellenőrzés a kikötő állama által – Ellenőrzések elégtelen száma)

(2004/C 201/09)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-439/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: K. Simonsson és W. Wills, kézbesítési cím: Luxembourg), kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: G. de Bergues és P. Boussaroque) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel 1999-ben és 2000-ben nem végzett a kikötőibe befutott összes hajó száma legalább 25 %-ának megfelelő számú hajón ellenőrzést, a Francia Köztársaság elmulasztotta a Közösség kikötőiben és a tagállamok felségvizein történő hajózás tekintetében a hajózás biztonságára, a környezetszennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtásáról (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) szóló, 1995. június 17-i 95/21/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 1. o.) 5. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai C. Gulmann, a tanács elnöke, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta (előadó) bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel 1999-ben és 2000-ben nem végzett a kikötőibe befutott minden egyes hajó száma legalább 25 %-ának megfelelő számú hajón ellenőrzést, a Francia Köztársaság elmulasztotta a Közösség kikötőiben és a tagállamok felségvizein történő hajózás tekintetében a hajózás biztonságára, a környezetszennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtásáról (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) szóló, 1995. június 17-i 95/21/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 1. o.) 5. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Kötelezi a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. június 17-én

a C-99/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 2000/52/EK irányelv – A tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatósága – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)

(2004/C 201/10)

(Az eljárás nyelve: angol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-99/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Flett) kontra Írország (meghatalmazott: D. O'Hagan) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló 80/723/EGK irányelv módosításáról szóló, 2000. július 26-i 2000/52/EK irányelvnek (HL L 193., 75. o.), vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, Írország elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai C. Gulmann, a tanács elnöke, S. von Bahr (előadó) és R. Silva de Lapuerta bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004.

június 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló 80/723/EGK irányelv módosításáról szóló, 2000. július 26-i 2000/52/EK irányelvnek, Írország elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Kötelezi Írországot a költségek viselésére.

(¹) HL C 101., 2003.4.26.

A BÍRÓSÁG

(negyedik tanács)

2004. június 10-én

a C-302/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben hozott ítélete (¹)

(Tagállami mulasztás – 1999/22/EK irányelv – A vadon élő állatok állatkertben tartása – Az előírt határidőn belül történő átültetés elmulasztása)

(2004/C 201/11)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-302/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: van Beek és R. Amorosi) kontra Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője G. de Bellis) ügyben annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a vadon élő állatok állatkertben tartásáról szóló, 1999. március 29-i 1999/22/EK tanácsi irányelvnek (HL L 94., 24. o.), vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, az Olasz Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: J. N. Cunha Rodrigues (előadó), a tanács elnöke, J.-P. Puissochet és K. Lenaerts bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el az előírt határidőn belül azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a vadon élő állatok állatkertben tartásáról szóló, 1999. március 29-i 1999/22/EK tanácsi irányelvnek, az Olasz Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(⁽¹⁾) HL C 213., 2003.9.6.

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-182/04. sz. ügy)

(2004/C 201/12)

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Községek Bíróságához.

A jelen ügy keretében feltett kérdések megegyeznek a C-181/04. sz. ügyben feltettekkel.

A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-183/04. sz. ügy)

(2004/C 201/13)

A Symvoulio tis Epikrateias 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az ELMEKA N.E. kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Községek Bíróságához.

A jelen ügy keretében feltett kérdések megegyeznek a C-181/04. sz. ügyben feltettekkel.

Az Európai Községek Bizottsága által 2004. május 7-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-204/04. sz. ügy)

(2004/C 201/14)

Az Európai Községek Bizottsága, képviseli: Nicola Yerrell, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja és Horstpeter Kreppel, a Bizottság Jogi Szolgálatához a nemzeti tisztviselők csereprogramja keretében beosztott munkaügyi bírósági bíró, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 7-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. Állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság azzal, hogy

a német községi szolgálatban a kevesebb, mint heti 18 órában dolgozó részmunkaidős foglalkoztatottak döntő hányadát kitevő női munkavállalókkal szemben közvetett hátrányos megkülönböztetést alkalmaz azáltal, hogy

a) a Bundespersonalvertretungsgesetz (A községi szolgálati dolgozók érdekképviseletéről szóló szövetségi törvény) 14. § (2) bekezdése, illetve az ennek megfelelő szabályozás szerint

- Bajorország
- Berlin
- Bréma
- Hessen tartományokban

rendszeresen kevesebb, mint heti 18 órát dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak, illetve

b) – Mecklenburg-Elő-Pomeránia

- Szászország
- Schleswig-Holstein
- Thüringia tartományokban

a rendes heti munkaidő kevesebb, mint felében dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak,

c) – Baden-Württemberg

- Brandenburg
- Rheinland-Pfalz
- Sachsen-Anhalt tartományokban

a rendes heti munkaidő kevesebb, mint egyharmadában dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak,

d) Észak-Rajna-Wesztfália tartományban a rendes munkaidő kevesebb, mint 2/5-ében, dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak,

e) Alsószászország tartományban az évente legfeljebb két hónapig heti 15 óránál kevesebbet dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak

a munkavállalói érdekképviselői szerv tagjává nem választhatók meg, megsérti a 76/207/EGK irányelv⁽¹⁾ 1., 2. és 5. cikkében, valamint az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 97/81/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ mellékletének 4. szakaszában előírt, a nők és férfiak közötti megkülönböztetés tilalmának elvét.

2. Kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az, hogy a közszolgáltatásban rendszeresen kevesebb, mint heti 18 órában (néhány tartományban ennél valamivel kevesebb az óraszám) dolgozó részmunkaidőben foglalkoztatottak nem választhatók a szövetségi illetve majdnem minden tartomány esetében a tartományi munkavállalói érdekképviselői szerv tagjává, közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül a nőkkel szemben, mivel a részmunkaidőben foglalkoztatottak jelentős része nő. Ez tehát sérti a 76/207/EGK irányelvet. Ezen kívül a felperes szerint a tagállami szabályozás nem összeegyeztethető a 97/81/EK irányelvvel, mivel az előírja, hogy a részmunkaidőben foglalkoztatottak nem részesülhetnek kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a teljes munkaidőben foglalkoztatottak, még akkor sem, ha az eltérő bánásmódot objektív szakmai okok indokolják.

Objektív szakmai okokról azonban a választhatóságból való kirekesztés esetében nem beszélhetünk. A felperes szerint rugalmas munkaidő-beosztással és a modern kommunikációs eszközökkel ellensúlyozni lehetne az érintett dolgozók munkahelyen való korlátozott jelenlétét. A Betriebsverfassungsgesetz (Az üzemi alkotmányról szóló törvény), amely a magánszektor területén szabályozza az üzemi tanács választását, nem tartalmaz ilyen korlátozást a választhatóság tekintetében. Az üzemi tanácsnak ugyanaz a feladata, mint a közszolgáltatásban a munkavállalói érdekképviselői szervnek. Tekintettel speciális érdekeikre, amelyeket egyébként nem tudnának érvényesíteni, kívánatos lenne a kirekesztett csoporthoz tartozók jelenléte a munkavállalói érdekképviselői szervek testületeiben.

⁽¹⁾ HL L 39., 40. o.

⁽²⁾ HL L 14., 9. o.

Az Egyesült Királyság által 2004. május 24-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(C-217/04. sz. ügy)

(2004/C 201/15)

Az Egyesült Királyság, képviseli: Mark Bethell, meghatalmazotti minőségben; segítője Lord Goldsmith QC, Her Majesty's

Attorney General; Nicolas Paines QC és Tim Ward, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen.

Az Egyesült Királyság a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– semmisítse meg az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 10-i 460/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾;

– kötelezze az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát az Egyesült Királyság költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A vitatott rendelet (a 460/2004/EK rendelet, a továbbiakban: az ENISA rendelet) egy olyan Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséget (a továbbiakban: Ügynökség) hoz létre, amelynek célja az ENISA rendelet hatálya alá tartozó hálózati és információbiztonsági kérdésekben a Bizottság, a tagállamok és az üzleti szféra részére végzett iránymutatás, tanácsadás és segítségnyújtás. Az Egyesült Királyság támogatja az Ügynökség létrehozását, de arra hivatkozik, hogy az EK 95. cikke nem teremt erre megfelelő jogalapot. Az ENISA rendelet kizárólag az Ügynökség közösségi testületként történő létrehozását írja elő, megállapítva az Ügynökség céljait és feladatait, meghatározva igazgatását, felépítését és munkarendjét, valamint költségvetését, jogi státuszát, kiváltságait, mentességeit és munkanyelveit. Az ENISA rendelet rendelkezései teljes egészében a Közösség intézményjogi szintjén lépnek hatályba.

Az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy az EK 95. cikke által meghatározott jogalkotói hatáskör a nemzeti jogszabályok harmonizációjára és nem közösségi testületek létrehozására vagy ilyen testületek feladatokkal történő ellátására vonatkozik. Ezek a kérdések nem tartoznak a nemzeti jog hatálya alá, és az ilyen testületet létrehozó vagy azt feladatokkal ellátó közösségi jogszabály a 95. cikk alapján nem harmonizálhatja a nemzeti jogot.

Az ENISA rendelet rendelkezései még közvetve sem közelítik a nemzeti szabályozás egyetlen rendelkezését sem. Ellenkezőleg, kifejezett előírás, hogy a nemzeti szervek hatáskörével az Ügynökség nem ütközhet, és az Ügynökség céljait és feladatait meghatározó 1. cikk (3) bekezdése is a tagállamok hatáskörének sérelme nélkül került meghatározásra.

Az ENISA rendelet rendelkezései tehát kívül esnek a Parlament és a Tanács 95. cikk szerinti harmonizációs jogkörén, így az ilyen intézkedés egyetlen lehetséges jogalapja az EK 308. cikke lehet.

⁽¹⁾ HL L 77., 2004.3.13., 1. o.

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével az Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-224/04. sz. ügy)

(2004/C 201/16)

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével, amely 2004. május 28-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben a következő előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtotta be az Európai Közösségek Bíróságához:

– „Mivel tehát a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték jogi természetét az ezen illetéket bevezető és alkalmazásának alapvető szabályait megállapító közösségi jogszabályok (különösen az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet ⁽¹⁾ és az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet ⁽²⁾) alapján kell meghatározni, vajon az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet 1. cikke és az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet 1–4. cikke akként értelmezendő-e, hogy a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték közigazgatási szankciónak minősül és ezért megfizetésére a termelők csak akkor kötelesek, ha a kijelölt mennyiséget szándékosan vagy gondatlanul lépték túl?”

⁽¹⁾ HL L 90., 1984.4.1., 10. o.

⁽²⁾ HL L 405., 1992.12.31., 1. o.

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen a Crailsheimer Volksbank eG kontra Klaus Conrads, Frank Schulzke és Petra Schulzke-Lösche, valamint Joachim Nitschke ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-229/04. sz. ügy)

(2004/C 201/17)

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen 2004. május 27-i végzésével, amely 2004. június 2-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Crailsheimer Volksbank eG kontra Klaus Conrads, Frank Schulzke és Petra Schulzke-Lösche, valamint

Joachim Nitschke ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A 85/577/EGK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy a fogyasztók jogainak, különösen elállási joguknak a gyakorlását függővé teszik nemcsak az irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti házaló kereskedelem meglététől, hanem a felelősség további feltételeitől, például hogy a kereskedő tudatosan egy harmadik személyt von be a szerződés megkötésébe vagy a kereskedő gondatlanul jár el a harmadik személy házaló kereskedés során tanúsított magatartásával kapcsolatban?
- 2) A 85/577/EGK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy a jelzálogkölcsön felvevője, aki a házaló kereskedés útján kötötte meg a kölcsönszerződést, és aki ugyanakkor intézkedett arról is, hogy a kölcsön összegét egy olyan számlára fizessék, amely felett ő már gyakorlatilag nem rendelkezik, köteles legyen elállás esetén visszafizetni a kölcsönt a hitelezőnek?
- 3) A 85/577/EGK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy ha az elállást követően a jelzálogkölcsön felvevője köteles visszafizetni a kölcsönt, azt nem a szerződés által a részletfizetésre előírt időpontokban, hanem azonnal egy összegben kell kifizetnie?
- 4) A 85/577/EGK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy ha az elállást követően a jelzálogkölcsön felvevője köteles visszafizetni a kölcsönt, akkor szokásos piaci árfolyam szerinti kamatot is kelljen utána fizetnie?

⁽¹⁾ HL L 372., 31. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 2-án a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-230/04. sz. ügy)

(2004/C 201/18)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: G. Rozet, meghatalmazotti minőségben kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság elmulasztotta az EK 39. cikke és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, mivel nem teszi lehetővé a francia kórházi közszolgáltatásba belépő közösségi polgárok más tagállamok közigazgatásában szerzett tapasztalatának és szolgálati idejének figyelembevételét;
- kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A tagállamok kötelesek közigazgatásukban az állás megszerzése, valamint a besorolás és a szolgálati idő meghatározása során a saját rendszerükben megszerzett szolgálati idő és szakmai tapasztalat megállapításakor alkalmazandókkal azonos feltételek mellett figyelembe venni a migráns munkavállalók által hasonló munkakörben, más tagállamban szerzett szolgálati időt. A hatályos francia rendelkezések nem teszik lehetővé a francia kórházi közszolgáltatásba belépő közösségi polgárok más tagállamok közigazgatásában szerzett tapasztalatának és szolgálati idejének figyelembevételét.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 2004. február 23-i végzésével a Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole és társai kontra Ministero delle Politiche Agricole e Forestali és Regione Veneto ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-231/04. sz. ügy)

(2004/C 201/19)

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 2004. február 23-i végzésével, amely 2004. június 3-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole és társai kontra Ministero delle Politiche Agricole e Forestali és Regione Veneto ügyben a következő előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről kéri az Európai Közösségek Bírósága döntését:

1) „Vajon a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás (HL L 347., 1993.12.31.) jogszerű, érvényes és elégséges jogalapot teremt-e ahhoz, hogy az Európai Közösségeknek felhatalmazása legyen a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről 1993. november 23-án aláírt közösségi Megállapodás (HL L 337., 1993.12.31.) elfogadására, tekintettel arra, hogy – a 65. cikk 1. bekezdésében, a 13. sz. Közös Nyilatkozatban és a XIII. mellékletben (3., 4. és 5. pont) foglaltakra is figyelemmel – az egyes államoknak a megfelelő mezőgazdasági-élelmészeti termékekre – ideértve a szőlő- és bortermékeket – vonatkozó nemzeti földrajzi eredetmegjelölésekkel kapcsolatos szuverenitásának és hatáskörének esetleges fenntartása kizárja az Európai Közösségre történő bármiféle szuverenitás- és hatáskör-átruházást?

2) Vajon a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről 1993. november 23-án aláírt közösségi Megállapodás (HL 1993., L 337.) azáltal, hogy az ipari és kereskedelmi tulajdon körébe tartozó földrajzi eredetmegjelölések védelmét szabályozza – az Európai Közösségek Bíróságának az EK kizárólagos hatáskörére vonatkozó 1/94. sz. véleménye fényében is – a közösségi jog szempontjából érvénytelennek és hatálytalannak minősítendő-e, tekintettel arra, hogy ugyanazon Megállapodás az Európai Közösség egyes tagállamai részéről nem került ratifikálásra?

3) Amennyiben az 1993-as közösségi Megállapodás (HL 1993., L 337.) jogszerűnek és teljes egészében alkalmazandónak minősülne, vajon a "Tocai", eredetmegjelölés 2007 utáni olaszországi használatának tilalma – amely az ugyanazon Megállapodásban részes felek közötti, ahhoz csatolt levélváltásból fakad – érvénytelennek és hatálytalannak tekintendő-e amiatt, mert ütközik az ugyanazon 1993-as Megállapodásnak a homonim földrajzi megjelölésekre vonatkozó rendelkezéseivel [lásd a 4. cikk (5) bekezdését és a Megállapodáshoz csatolt Jegyzőkönyvet]?

4) Amennyiben az 1993-as Megállapodáshoz (HL 1993., L 337.) csatolt második Közös Nyilatkozat, mely szerint a szerződő feleknek a tárgyalások idején nem volt tudomásuk az európai és magyar borokat megjelölő homonim megjelölések létéről, a valóság olyan nyilvánvalóan téves bemutatásának tekintendő-e (tekintettel arra, hogy a "Tocai", borokat megjelölő olasz és magyar megjelölések, melyek évszázadok óta egymás mellett léteztek, 1948-ban egy Olaszország és Magyarország közötti megállapodással elismerést nyertek és a közelmúltban kerültek a közösségi jog hatálya alá), ami miatt az 1993-as Megállapodásnak a Tocai megjelölés olaszországi használatát tiltó része a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 48. cikke alapján semmis?

5) Vajon, tekintettel a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 59. cikkére, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretei között megkötött, 1996. január 1-jén – vagyis az 1993-as Megállapodás (HL 1994., L 337.) hatályba lépését követően – hatályba lépett, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló TRIPS megállapodás (HL L 336., 1994.11.21.) akként értelmezendő-e, hogy ellentmondás esetében annak a borokat megjelölő homonim földrajzi megjelölésekkel kapcsolatos rendelkezései alkalmazandók az 1993-as Megállapodás vonatkozó rendelkezései helyett, tekintettel arra, hogy a két megállapodásban részes felek azonosak?

6) Amennyiben két homonim földrajzi megjelölés két különböző – a TRIPS-megállapodásban részes – országban termelt borokra vonatkozik (ahol a homonímia két, a TRIPS-megállapodásban részes mindkét országban használt földrajzi megjelölést – az egyik részes ország földrajzi megjelölését és a másik részes országban hagyományosan termelt bort megjelölő homonim megjelölést – érint), vajon a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Szerződésnek a TRIPS-Egyezményt tartalmazó, 1996. január 1-jén hatályba lépett C. melléklete (HL 1994., L 336.) 3. fejezetének 22–24. cikke akként értelmezendő-e, hogy mindkét megjelölés használható, feltéve, hogy azokat az érintett termelők a múltban vagy jöhiszeműen, vagy 1994. április 15-ét megelőzően legalább tíz évig használták [24. cikk (4) bekezdése], és mindkét földrajzi megjelölés a fogyasztókat meg nem tévesztő módon, világosan jelzi a megjelölt bor származási országát, régióját vagy területét?”

Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével a Gül Demir kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-233/04. sz. ügy)

(2004/C 201/20)

Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével, amely 2004. június 3-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Gül Demir kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben

előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Arbeitsgericht Düsseldorf a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Ha új szerződések odaítélése kapcsán a 2001/23/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikke szerinti üzletátruházás meglétét vizsgáljuk – a tulajdonjogtól függetlenül –, az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyonátruházás feltételezi-e azt, minden tényezőt figyelembe véve, hogy a kedvezményezett a vagyont független üzleti felhasználás céljából ruházta át? Következésképpen a vagyonátruházás elengedhetetlen feltétele-e az, hogy az ajánlattevőre átruházzák azt a jogot, hogy saját üzleti érdekeinek megfelelően meghatározhassa a vagyon felhasználásának módját? Különbséget kell-e tenni aszerint, hogy az ajánlatkérő vagyoni eszközei az ajánlattevő által nyújtott szolgáltatás „tárgyát” vagy „eszközét” képezik-e?

2) Ha a Bíróság az 1) kérdésre igenlő választ ad:

a) kizárt-e a vagyoni eszközöknek független üzleti célú felhasználása akkor, ha azokat az ajánlatkérő kizárólag használat végett nyújtotta az ajánlattevőnek, és az ajánlatkérő feladata a vagyoni eszközök kezelése, így a kapcsolódó költségek viselése?

b) független üzleti célú felhasználásról van-e szó, ha az ajánlattevő a repülőtéri biztonsági ellenőrzés végzéséhez az ajánlatkérő által nyújtott fémkereső kapukat, kézi fémkeresőket és röntgenkészülékeket használ?

⁽¹⁾ HL L 82., 16. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 4-én a Spanyol Királyság ellen benyújtott kereset

(C-235/04. sz. ügy)

(2004/C 201/21)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Van Beek és G. Valero Jordana meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 4-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához a Spanyol Királyság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy mivel az irányelv I. mellékletében felsorolt valamennyi madár, valamint az I. mellékletben nem említett vándormadarak védelme érdekében nem minősítette a mennyiségük és méretük szerint legalkalmasabb területeket különleges madárvédelmi területeknek, a Spanyol Királyság elmulasztotta a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv 4. cikk (1) és (2) bekezdései alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

2. kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A 79/409/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikk (1) és (2) bekezdései előírják a tagállamoknak azt, hogy az 1. mellékletben említett, és egyéb, rendszeresen előforduló vonuló fajok hatékony védelme érdekében fennmaradásuk és szaporodásuk biztosítására elterjedési területükön különleges madárvédelmi területté (KMT) minősítsenek területeket. Ez a kötelezettség legalább az e fajok védelme szempontjából a mennyiségük és méretük szerint legalkalmasabb valamennyi területre vonatkozik, figyelembe véve a fajok védelmi szükségleteit. A KMT-k szükséges számát az elérendő cél függvényében határozzák meg.

A tagállamok rendelkeznek bizonyos mérlegelési jogkörrel az irányelv 4. cikkében felsorolt követelményeknek leginkább megfelelő területek meghatározásánál, de értékelésüket kizárólag madártani tudományos kritériumokra kell alapozniuk. Spanyolország esetében, a fontos madárélőhelyek (important bird areas-IBA) leltárát a spanyol ornitológiai társaság készítette el 1998-ban (SEO leltár/Birdlife 98) – amely adatokkal leginkább alátámasztott és az elérhető referenciák közül a legpontosabb – a jelentős fajok védelme és, különösen fennmaradásuk és szaporodásuk érdekében a legalkalmasabb területek meghatározása céljából. Ez a leltár kiegyensúlyozott madártani feltételeken alapul, amely lehetővé teszi az I. mellékletben felsorolt valamennyi faj és a vándormadarak védelmének biztosítására a legalkalmasabb területek megjelölését, és a kiemelt spanyolországi madárvédelmi területek azonosítását.

A SEO leltár/Birdlife 98-ban található adatok és a Spanyol Királyság által kijelölt KMT-k közötti összehasonlítás – ami az autonóm közösségek által készített részletesebb vizsgálat szerint a spanyol terület egészére vonatkozik – arra enged következtetni, hogy a KMT-nek minősített területek száma és mérete kevesebb, mint amit a tudományos bizonyítékok legalkalmasabbként jelölnek meg az irányelv 4. cikke szerinti madarak megfelelő védelmének biztosítására.

⁽¹⁾ HL L 103., 1979.4.25., 1. o.

A Tribunale di Cagliari 2004. május 14-i végzésével az Enirisorse SpA kontra Sotocarbo SpA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-237/04. sz. ügy)

(2004/C 201/22)

A Tribunale di Cagliari 2004. május 14-i végzésével, amely 2004. június 7-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Enirisorse SpA kontra Sotocarbo SpA ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Cagliari a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- a) Vajon a 240/02 sz. törvény 33. cikkében foglalt rendelkezés az EK-Szerződés 87. cikkével összeegyeztethetetlen állami támogatást jelent-e a SOTACARBO S.p.A javára, támogatás, amelyet jogellenesen nyújtottak, mivel az EK-Szerződés 88. cikkének 3. bekezdése szerinti tájékoztatás nem történt meg?
- b) Vajon az idézett jogszabályi hely ellentétben áll-e az EK-Szerződés 43., 44., 48., 49. cikkével és ezt követő cikkeiben foglalt letelepedési szabadsággal és a szolgáltatások szabad mozgásával?

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-250/04. sz. ügy)

(2004/C 201/23)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos és Michael Shotter a Bizottság Jogi Szolgálatától, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek, ahhoz hogy eleget tegyen az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáféréstől, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (Hozzáférési irányelv), vagy legalábbis nem közölte vele ezeket a rendelkezéseket, a Görög Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2003. július 24-én lejárt.

(¹) HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-251/04. sz. ügy)

(2004/C 201/24)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos és Knut Simonsson a Bizottság Jogi Szolgálatától, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy mivel a nyílt tengeri vontatást csak görög lobogó alatt közlekedő hajóknak engedélyezi, a Görög Köztársaság elmulasztotta a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendelet (¹) alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A hatályos görög jogszabályok a 3577/92/EGK rendelet 1. cikkével ellentétesek.

(¹) HL L 364., 1992.12.12., 7. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-252/04. sz. ügy)

(2004/C 201/25)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos és Michael Shotter a Bizottság Jogi Szolgálatától, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹) („Egyetemes szolgáltatási irányelv”), vagy legalábbis nem közölte vele ezeket a rendelkezéseket, a Görög Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2003. július 24-én lejárt.

(¹) HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-253/04. sz. ügy)

(2004/C 201/26)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos és Michael Shotter a Bizottság Jogi Szolgálatától, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹) („Keretirányelv”), vagy legalábbis nem közölte vele ezeket a rendelkezéseket, a Görög Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2003. július 24-én lejárt.

(¹) HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-254/04. sz. ügy)

(2004/C 201/27)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos és Michael Shotter a Bizottság Jogi Szolgálatától, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ („Engedélyezési irányelv”), vagy legalábbis nem közölte vele ezeket a rendelkezéseket, a Görög Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2003. július 24-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 108., 1992.4.24., 21. o.

A Cour du Travail de Liège (kilencedik tanács) 2004. június 7-i ítéletével az Office national de l'emploi kontra Ioannis Ioannidis ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-258/04. sz. ügy)

(2004/C 201/28)

A Cour du Travail de Liège (kilencedik tanács) (Belgium) 2004. június 7-i ítéletével, amely 2004. június 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Office national de l'emploi kontra Ioannis Ioannidis ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour du Travail de Liège (kilencedik tanács) a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Ellentétes-e a közösségi joggal (különösen az EK-Szerződés 12., 17. és 18. cikkével) az (a munkanélküliségről szóló, 1991. november 25-i belga királyi rendelethez hasonló) az elvileg 30 évesnél fiatalabb álláskeresőkre részére az általuk elvégzett középfokú tanulmányok alapján úgynevezett áthidaló járadékot biztosító tagállami szabályozás, amely a más tagállamok állampolgárságával rendelkező álláskeresőket tekintetében olyan – a saját állampolgárokat szintűgy vonatkozó – feltételt támaszt, hogy e

járadékban kizárólag akkor részesülhetnek, ha az előírt tanulmányokat (a fent hivatkozott királyi rendelet 36. cikke 1. §-a első bekezdése 2. pontja a) alpontjának megfelelően) egy, a három nemzeti közösség egyike által szervezett, támogatott vagy elismert oktatási intézményben fejezték be, és amely alapján ezt a áthidaló járadékot megtagadták egy olyan fiatal álláskeresőtől, aki ugyan nem migráns munkavállaló családtagja, azonban egy olyan másik tagállam állampolgára, ahol – mielőtt az Unión belül mozgott volna – olyan középfokú tanulmányokat folytatott és fejezett be, amelyeket egyenértékűnek ismernek el azokkal a tanulmányokkal, amelyeket azon állam hatóságai követelnek meg, ahol az áthidaló járadék iránti kérelmet benyújtották?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2004. június 23-án benyújtott kereset

(C-262/04. sz. ügy)

(2004/C 201/29)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Walter Mölls és Karolina Mojzesowicz, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntések meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megszegi az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv ⁽¹⁾ 9. cikkében foglalt kötelezettségét azzal, hogy nem küldte meg a Bizottságnak azokat az információkat, amelyek alapján a Bizottság megerősítheti, hogy az irányelv rendelkezéseit tiszteletben tartották;
- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalap és fontosabb érvek:

Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002/77/EK bizottsági irányelv 9. cikke alapján a tagállamok kötelesek 2003. július 24-ig megküldeni a Bizottságnak azokat az információkat, amelyek alapján a Bizottság megerősítheti az irányelv rendelkezéseinek tiszteletben tartását. Ez a határidő anélkül járt le, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a 9. cikk szerinti információkat a Bizottságnak megküldte volna.

⁽¹⁾ HL L 249., 21. o.

**Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 24-én
a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset**

(C-263/04. sz. ügy)

(2004/C 201/30)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: E. Gippini Fournier és K. Mojzesowicz, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy Franciaország azáltal, hogy nem küldte meg a Bizottságnak a 2002/77/EK ⁽¹⁾ irányelv rendelkezései tiszteletben tartásának megerősítéséhez szükséges információkat, megszegte az ugyanezen irányelv 9. cikke által előírt kötelezettségeit;
2. kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2002/77/EK irányelv 9. cikke előírja a tagállamoknak, hogy legkésőbb 2003. július 24-ig küldjék meg a Bizottságnak azokat az információkat, amelyek alapján az megerősítheti, hogy az irányelv rendelkezéseit tiszteletben tartották.

⁽¹⁾ A Bizottság 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK irányelve az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről (HL L 249., 21. o.)

A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság) 2004. április 5-i ítéletével a SAS Bricorama France kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-276/04. sz. ügy)

(2004/C 201/31)

A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság, Franciaország) 2004. április 5-i végzésével, amely 2004. június 29-én érkezett a Bíróság hivatalához, a SAS Bricorama France kontra Caisse Nationale de

l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság) a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Az EK-Szerződés 87. cikke úgy értelmezendő-e, hogy Franciaország által a C.P.D.C. (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants, Üzemanyag-forgalmazás Szakmai Tanácsa) és a F.I.S.A.C. (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce, Támogatási Alap a Kézműipar és a Kereskedelem Megóvásáért) keretében a kézművesek és kereskedők indítási támogatásához, az ipari és kereskedelmi szakmák önálló vállalkozói öregségi biztosításához, illetve a kézműves szakmák önálló vállalkozói öregségi biztosításához nyújtott állami támogatások állami támogatási rendszereknek minősülnek?

A C-258/03. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2004/C 201/32)

Az Európai Közösségek Bíróságának elnöke 2004. május 17-i végzésével elrendelte a C-258/03. sz., Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.

A C-382/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 201/33)

2004. május 11-i végzésével az Európai Közösségek Bírósága elrendelte a C-382/03. sz. Ryanair Ltd. kontra Aer Rianta cpt. ügy (a Supreme Court, Dublin előzetes döntéshozatal iránti kérelme) törlését.

⁽¹⁾ HL C 275., 2003.11.15.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

A bírák tanácsokba történő beosztása

(2004/C 201/34)

2004. július 8-i általános értekezletén az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy Trstenjak bírónő hivatalba lépését követően az alábbiak szerint módosítja az általános értekezletnek a bírák tanácsokba történő beosztásáról szóló, 2004. május 13-i határozatát:

A 2004. július 8-tól 2004. augusztus 31-ig terjedő időszakra beosztásra kerültek

a három bíróból álló első tanácsba:

Vesterdorf úr, elnök, Mengozzi úr, Martins Ribeiro asszony, Labucka asszony és Trstenjak asszony, bírák;

az öt bíróból álló kibővített első tanácsba:

Vesterdorf úr, elnök, Mengozzi úr, Martins Ribeiro asszony, Labucka asszony és Trstenjak asszony, bírák;

Azon ügyekben, amelyekben az írásbeli szakasz 2004. július 8-a előtt befejeződött és a szóbeli szakaszban tárgyalást tartottak vagy tűztek ki, a három bíróból álló első tanács és az öt bíróból álló kibővített első tanács a szóbeli szakasz, valamint a határozathozatal során továbbra is korábbi összetételükben járnak el.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. május 25-én

a T-69/03. sz., W. kontra Európai Parlament ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Hazaköltözési költségtérítés – A lakóhely fogalma – Bizonyítékok)

(2004/C 201/35)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-69/03. sz. W., az Európai Parlament volt tisztviselője, lakóhelye Folkestone (Egyesült Királyság), képviseli P. Goergen, avocat, kontra Európai Parlament (meghatalmazott: J. de Wachter és L. Knudsen) ügyben, az Európai Parlamentnek a felperes részére hazaköltözési költségtérítés fizetését megtagadó

2002. június 3-i határozatának megsemmisítése iránti kereset tárgyában az Elsőfokú Bíróság, J. D. Cooke egyesbíró; hivatalvezető: I. Natsinas, vezető tisztviselő, meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A keresetet elutasította.

2. A felek maguk viselik költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 101., 2003.4.26.

Az Asklepios Kliniken GmbH által 2004. május 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-167/04. sz. ügy)

(2004/C 201/36)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Asklepios Kliniken GmbH, székhely: Königstein-Falkenstein (Németország), képviseli K. Füsser Rechtsanwalt, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy a Bizottság elmulasztotta az EK 88. cikk illetve a 659/1999/ EK rendelet 10. cikk (1) bekezdése és 13. cikk (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettsége teljesítését, mivel a felperes 2003. január 20-án benyújtott panasza ellenére nem hozta meg a 659/1999/ EK rendelet 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes kizárólag magánkézben lévő, kórházak működtetésére specializálódott magánjogi társaság. 2003. januárja óta próbálja elérni, hogy a Bizottság meghozza a 659/1999/ EK rendelet 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot a Németországi Szövetségi Köztársaságban az állami fenntartású kórházak javára nyújtott feltételezett támogatási gyakorlat tárgyában.

A felperes előadja, hogy a magánkézben lévő kórházak lényegében az illetékes megbízottak pénztárával illetve azok csúcsszervezeteivel kötött ellátási szerződések alapján folyósított összegekből, és esetleg az adott tartományban létező kórház-finanszírozási terv alapján kórházépítéshez nyújtott közvetlen támogatásokból kell, hogy gazdálkodjanak. Ezzel szemben az állami fenntartású kórházak arra is számíthatnak, hogy az esetükben gyakran előforduló működési veszteségeket rendszeresen a mindenkori állami fenntartó fedezi. A felperes álláspontja szerint ezek a juttatások az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősülnek, amelyekre egyrészt vonatkozik az EK 88. cikk (3) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség, másrészt viszont összeegyeztethetetlenek a közös piaccal.

A felperes álláspontja szerint a kereset alapos, mivel a Bizottság – a felkérés időpontjától kezdve fennálló cselekvési kötelezettség ellenére – hallgatott.

Az easyJet Airline Company Limited által 2004. május 14-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-177/04. sz. ügy)

(2004/C 201/37)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az easyJet Airline Company Limited, lakóhely: Luton, Egyesült Királyság, képviselik J. Cook, S. Dolan és J. Parker, solicitors, 2004. május 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. február 11-i, a COMP/M.3280 (Air France/KLM) ügyben hozott döntését, amelyben a Bizottság a 4064/89/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 6. cikkének (2) bekezdése alapján kinyilvánította az összefonódás összeegyeztethetőségét a közös piaccal;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A vitatott döntésben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az „Air France” és a „KLM” légitársaságok összeolvadása 14 különböző, városok közti (city-to-city) útvonal vonatkozásában erőfölény létrehozásához, illetve megerősödéséhez vezetne.

Ugyanakkor, a Bizottság az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetőnek ítélte, feltéve, hogy az összeolvadás résztvevői betartják az általuk vállalt kötelezettségeket.

A felperes, amely szintén légitársaság, a fenti döntés megsemmisítését kéri, arra hivatkozással, hogy a Bizottság számos nyilvánvaló értékeléshibát követett el. Pontosabban, a felperes

arra hivatkozik, hogy a Bizottság elmulasztotta az alábbi körülményeket megfelelően értékelni:

- az összeolvadás folytán létrejött vállalkozás erőfölényének megerősödése olyan útvonalakon, ahol az összefonódást megelőzően nem volt az Air France és a KLM között átfedés;
- azt, hogy az összeolvadás létrehozott-e vagy megerősített-e létező erőfölényt a repülőtéri szolgáltatások vásárlói piacán;
- az összeolvadás hatása a potenciális versenytársakra.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság elmulasztotta megfelelően alátámasztani azt az álláspontját, mely szerint a párizsi „Charles de Gaulle” és „Orly” repülőterek helyettesíthetők tekinthetők. Végül, a felperes álláspontja szerint a felek által vállalt kötelezettségek nyilvánvalóan nem megfelelőek arra, hogy helyreállítsák a hatékony versenyt azokon a piacokon, ahol az erőfölény problémája felmerült és a Bizottság értékeléshibát követett el azzal, hogy elfogadta ezeket a vállalásokat.

⁽¹⁾ HL L 257/90., 13. o.

Az MPS Group Inc. által 2004. május 17-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-178/04. sz. ügy)

(2004/C 201/38)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az MPS Group Inc., székhely: Jacksonville, Florida, USA, képviseli K. O'Rourke és P. Kavanagh Solicitors, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Modis-Distribuição Centralizada SA félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal negyedik fellebbezési tanácsának 2004. február 4-i határozatát olyan mértékben, amennyiben az helyt adott a B000170599 számú felszólalásnak a 35. áruosztályba tartozó alábbi szolgáltatások vonatkozásában: „állásközvetítő irodai szolgáltatás, munkaerő-toborozás tanácsadói szolgáltatás, bérszámfejtés, munkaidő mérés, ideiglenes és állandó munkaerő rendelkezésre bocsátása”;
- másodlagosan, semmisítse meg a határozatot a 35. áruosztályba tartozó alábbi szolgáltatások vonatkozásában: „állásközvetítő irodai szolgáltatás, munkaerő-toborozás tanácsadói szolgáltatás, ideiglenes és állandó munkaerő rendelkezésre bocsátása”.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A közösségi védjegy bejelentője:	MPS Group Inc.
A bejelentett közösségi védjegy:	„MODIS” közösségi védjegy lajstromozása iránti, 778795. sz. védjegybejelentési kérelem a 35. áruosztályba (állásközvetítő irodai szolgáltatás, munkaerő-toborozás tanácsadói szolgáltatás, bérszámfejtés...), a 41. áruosztályba (munkaerő képzése) és a 42 áruosztályba tartozó szolgáltatások (pszichometriai teszt) vonatkozásában.
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:	Modis-Distribuição Centralizada SA
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:	„MODIS” portugál nemzeti szóvédjegy a 35. áruosztályba tartozó szolgáltatások (reklámozás, üzletszervezési és üzletvezetési tanácsadás) vonatkozásában
A felszólalási osztály határozata:	a lajstromozás megtagadása a 35. és 41. áruosztály vonatkozásában és a közösségi védjegy lajstromozása a 42. áruosztály tekintetében
A fellebbezési tanács határozata:	A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése olyan mértékben, amennyiben az helyt adott a felszólalásnak a 41. áruosztályba tartozó, a védjegybejelentéssel érintett szolgáltatások vonatkozásában, az ügy visszautalása a vizsgálóhoz a fentiek további vizsgálata érdekében és a fellebbezés elutasítása minden egyéb tekintetben
Jogalapok:	A közösségi védjegyről szóló, 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjának megsértése, mivel a határozat értelmében az érintett szolgáltatások hasonlóak.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet, HL L 11., 1994.1.14., 1. o.

Siegfried Krahel által 2004. május 17-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-179/04. sz. ügy)

(2004/C 201/39)

(Az eljárás nyelve: francia)

Siegfried Krahel, lakhelye Zágráb (Horvátország), képviseli: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne

Marchal, avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 17-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a Bizottság döntését, mellyel felperest mindazon napidíj visszafizetésére kötelezi, amit arra az időszakra kapott, amikor máskülönben rendelkezésére állt egy ideiglenes szállás;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki a Bizottság tisztviselője, 2002. február 2-án kezdte meg munkáját a Bizottság zágrábi delegációján és 2002. szeptember 19-ig tartózkodott a Bizottság által rendelkezésére bocsátott szálláshelyen. Megtámadott határozatában a Bizottság a felperesnek az említett időszakban folyósított napidíj visszafizetéséről határozott arra hivatkozva, hogy mivel a felperes a Bizottság által rendelkezésére bocsátott lakásban lakott, a napidíjra nem volt jogosult.

Keresetének alátámasztására a felperes a személyzeti szabályzat VII. melléklete 10. cikkének megsértésére hivatkozik. Felperes azt állítja, hogy a Bizottság a nevezett szállást átmeneti jelleggel, visszavonásig bocsátotta rendelkezésre, ami nem befolyásolja a napidíj felvételét. Ezen felül a jogos elvárás elvének megsértésére hivatkozik, rámutatva, hogy a Bizottság kellő biztosítékot nyújtott számára, ami a napidíj folyósítását illeti, mialatt nevezett lakásban volt elszállásolva.

A Spa Monopole, Compagnie Fermiere de Spa által 2004. május 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-186/04. sz. ügy)

(2004/C 201/40)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Spa Monopole, Compagnie Fermiere de Spa, Spa (Belgium), képviseli Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse és Donatienne Moreau, avocats, 2004. május 25-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal ellen (OHIM).

A Spaform Limited szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a negyedik fellebbezési tanács 2004. február 25-i, R 0827/2002-4. sz. ügyben hozott határozatát, amellyel elutasította felperes által a felszólalási osztály azon határozata ellen benyújtott fellebbezését, amelyben a felszólalási osztály elutasította a felperes által a „SPAFORM” szóvédjegy 7., 9., és 11. áruosztályokban történő lajstromozása ellen benyújtott felszólalását;
- kötelezze Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (OHIM) a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejegyzését kérelmező: Spaform Limited

Az érintett közösségi védjegy: „SPAFORM” szóvédjegy – 609 776 sz. a 7. (szivattyúk, stb), 9. (nyomást mérő készülékek és eszközök), 11. (örvényfürdők) áruosztályok vonatkozásában benyújtott védjegybejelentési kérelem.

A felszólalási eljárás tárgyát képező védjegy vagy megjelölés jogosultja: Felperes

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: SPA nemzeti védjegy a 32. áruosztályba tartozó áruk vonatkozásában (ásványvizek, stb..)

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása

Jogalapok: A 2868/95 rendelet ⁽¹⁾ 18. cikk (1) bekezdésének megsértése. Ezen cikk alapján a felszólalási osztály úgy ítélte meg, hogy a felszólalás határidejének lejártakor a Hivatal rendelkezésére álló információk nem tették lehetővé a hivatkozott korábbi védjegy azonosítását. A felperes vitatja a fenti megállapítást.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet, HL L 303., 1995.12.15., 1–32. o.

DJ (*) által 2004. május 19-én az Európai Közös-ségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-187/04. sz. ügy)

(2004/C 201/41)

(Az eljárás nyelve: francia)

DJ (*) képviseli: Carlos Mourato, ügyvéd, 2004. május 19-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú

Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a felülrétékelőnek a felperes félre vonatkozó 2003. július 22-i szakmai előmeneteli jelentésre vonatkozó határozatát (REC) a 2001. július 1. és 2002. december 31. közötti időszak vonatkozásában;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2004. február 20-i, a felperes panaszát elutasító hallgatolagos határozatát;
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére, úgymint a jogérvényesítéssel kapcsolatban elkerülhetetlenül felmerült költségek, és többek között a kézbesítési meghatalmazott költségei, az utazási és tartózkodási költségek, valamint az ügyvédek munkadíja és költsége.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresete alátámasztására a felperes hivatkozik az értékelési eljárás szabályainak, és a személyzeti szabályzat végrehajtási szabályai 43. cikkének sorozatos megsértésére, nevezetesen:

- arra a tényre, hogy egy másik köztisztviselőnek kellett volna az értékelőjének lenni; mivel értékelését hivatali felettese és nem a vitatott jelentésben szereplő értékelő végezte,
- a korábbi felettesekkel való konzultáció hiányára,
- a második megbeszélés és a felülrétékelő véleményének elkészített jellegére,
- a értékelési vegyes bizottság állítólagos szabálytalan kijelölésére.

A felperes hivatkozik továbbá a belső ellenőrök függetlensége elvének sérelmére, mivel az értékelési vegyes bizottság egyik tagja egy a felperes által korábban ellenőrzött Általános igazgatósághoz tartozott, és a felperes felülrétékelője annak a Bizottságnak az általános titkára volt, amely maga is ellenőrzés tárgya lehetett volna. A felperes érvelése szerint jelen helyzetben a Bizottság reformjával megbízott alelnöknek kellett volna az ő felülrétékelőjének lennie. Végül a felperes hivatkozik az indoklási kötelezettség megsértésére, az egyenlő bánásmód elvének sérelmére éppúgy, mint az értékelő által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára.

(*) Törölt vagy áthelyezett információ a személyes és/vagy bizalmas jellegű adatok védelme érdekében.

A Société Freixnet S.A.   tal 2004. május 24-  n a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-190/04. sz.   gy)

(2004/C 201/42)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Société Freixnet S.A., székhely: Sant Sadurn   d'Anoia (Spanyolország), képviseli Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse   s Donatienne Moreau, avocats, 2004. május 24-  n keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) ellen.

A felperes a k  vetkezo  döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú B  r  s  g  t  l:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. február 11-i, R 97/2001-4 sz.   gyben hozott határozatát és hozzon határozatot arról, hogy a 32532 sz. védjegy-bejelentés a 40/94 rendelet 40. cikkének megfelelően meghirdetésre kerül;
- másodlagosan, semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. február 11-i, R 97/2001-4 sz.   gyben hozott határozatát;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy Felperes bejelentője:

A bejelentett védjegy: fehér fényezett üveg formájú térbeli védjegy (32532 sz. védjegy-bejelentés)

  ruk vagy szolga  lt  t  sok: 33.   ruoszt  lyba tartozo  áruk (habzo  bor)

A vizsgálati osztály határozata: a bejelentés elutasítása

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezés elutasítása

Jogalapok: A 40/94 rendelet 73. cikkének megsértése, tekintettel arra, hogy a fellebbezési tanács olyan tényekre alapozta határozatát, amelyekkel kapcsolatban a felperesnek nem volt lehetősége észrevételeket tenni, továbbá ugyanezen szöveg 7. cikk (1) bekezdés b) pontjának és (3) bekezdésének megsértése, amennyiben a szóban forgó védjegy ténylegesen megkülönböztető képességgel b  r.

Az MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG   tal 2004. május 27-  n a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-191/04. sz.   gy)

(2004/C 201/43)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Düsseldorf (Németország), képviseli R. Kaase, lawyer, 2004. május 27-  n keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Tesco Stores Limited félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes a k  vetkezo  döntés meghozatalát kéri a B  r  s  g  t  l:

- helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 486/2003-1. sz.   gyben 2004. március 23-  n hozott határozatát; valamint
- kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejegyzését kérelmező: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Az érintett közösségi védjegy: „METRO” ábrás védjegy, a jelen eljárás tárgyát nem képező árukkal kapcsolatban (779116. sz. kérelem)

A felszólalási eljárás tárgyát képező védjegy vagy megjelölés jogosultja: Tesco Stores Limited

A kérdéses védjegy vagy megjelölés: „METRO” nemzeti szóvédjegy

kézbetűzési cím: Luxembourg, 2004. május 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalás elutasítása

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

A fellebbviteli tanács határozata: a felszólalási osztály határozatának megsemmisítése

Jogi érvek:

A felperes állítása szerint az az időpont, amikor a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegynek érvényesnek kell lennie és amikor az érvényességet bizonyítani kell, a felszólalási osztály határozatának időpontja, vagy másodlagosan a további bizonyítékok benyújtására megadott határidő letelte. Keresetének alátámasztására a felperes a 40/94 tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 74. cikkében és a 2868/95 bizottsági rendelet ⁽²⁾ 16. és 20. szabályában foglalt eljárási szabályok megsértésére hivatkozik. A felperes szerint a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem utal arra, hogy a korábbi védjegynek csak a felszólalás benyújtásakor kell érvényesnek lennie.

– állapítsa meg, hogy az 1989. évi ún. Supply of Beer (Tied Estate) rendelet (S.I. 1989 No 2390; „guest beer provision”) 7. cikke (2) bekezdése a) pontja Egyesült Királyság kormánya által történő módosításának a Bizottság által történő elfogadása sérti az EK-Szerződés 28. cikkét (korábbi 30. cikk);

– állapítsa meg, hogy a Bizottság nem fogadhatta volna el a fenti módosítást és így maga is megsértette az EK-Szerződés 28. cikkét (korábbi 30. cikk);

– semmisítse meg a Bizottság 2004. március 18-i, a felperes irat betekintési jogát elutasító határozatát;

– kötelezze a Bizottságot arra, hogy bocsássa rendelkezésre azon személyek – azaz a a Belső Piaci Főigazgatóság, az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériumának (UK Government Department of Trade and Industry) tisztviselői és a Confédération des Brasseurs du Marché Commun képviselői – nevét, akik az 1996. október 11-i ülésen részt vettek; és

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet.

⁽²⁾ A közösségi védjegyéről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A The Bavarian Lager Company Limited által 2004. május 27-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-194/04. sz. ügy)

(2004/C 201/44)

(Az eljárás nyelve: angol)

A The Bavarian Lager Company Limited, székhely: Clitheroe (Egyesült Királyság), képviseli J. Pearson és C. Bright, solicitors,

A felperes társaságot 1992. május 28-án alapították azon célból, hogy italkereskedések részére történő értékesítés céljából német sört importáljon az Egyesült Királyságba. 1993-ban felperes panasszal fordult a Bizottsághoz az angol ún. „guest beer provision”-nel kapcsolatban, az EK-Szerződés 28. cikkének (jelenleg az EK-Szerződés 30. cikke) állítólagos megsértése miatt. Ezen rendelkezés értelmében a sörfőzdéknek hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy az italkereskedések, amelyekhez egy kizárólagos értékesítési szerződés köti őket, más sörfőzdéből származó ún. „guest beer”-t is felkínáljanak értékesítésre. A vendégsörnek egy abban a hordóban kondicionálnak kell lennie, amelyből értékesítik, amely egy olyan típusú sör, amelyet majdnem kizárólag csak az Egyesült Királyságban gyártanak. A felperes által értékesített, illetve az Egyesült Királyságon kívülről származó sörök többsége nem tartoznak ezen rendelkezés körébe, és felperes ezt a rendelkezést a mennyiségi korlátozással egyenértékű intézkedésnek tekintette. 1997. április 21-i levelében a Bizottság felperest arról értesítette, hogy tekintettel a „guest beer provision”-nel kapcsolatos módosítási javaslatra az Egyesült Királyság elleni eljárást felfüggesztette és a módosítás elfogadását követően az eljárást befejezi.

Felperes 2003. december 5-én arra kérte a Bizottságot, hogy a fenti tárgyban 1996. október 11-én a Bizottság, az Egyesült Királyság és a sörfőzdek képviselői között megtartott ülés jegyzőkönyveibe az 1049/2001 rendelet⁽¹⁾ alapján irat betekintési jogot biztosítson számára. Felperes különösen arra kérte a Bizottságot, hogy tárja fel azon személyek személyazonosságát, amelyek neve kitörlésre került a korábban felperes részére megküldött jegyzőkönyvből. Felperes kérelmét a Bizottság elutasította, és azt a Főtitkár a felperes részére 2004. március 18-án küldött levélben is megerősítette. Elutasításának alátámasztásául hivatkozott az ülésen résztvevők személyes adatainak védelmére, továbbá arra, hogy a Bizottság hasonló ügyekben vizsgálatok lefolytatására való képességét befolyásolhatja, ha nyilvánosságra kerül azon személyek személyazonossága, akik a Bizottság részére információkat adtak ki.

Kérelmében felperes elsősorban egy nyilatkozat kibocsátását kéri, az Egyesült Királyság elleni eljárást felfüggesztő bizottsági döntéssel szemben. E tekintetben a felperes az EK 28. és 12. cikk megsértésére hivatkozik.

Az iratok megtekintésének Bizottság általi megtagadása tekintetében a felperes előadja, hogy az 1049/2001 rendelet 2. cikke arra kötelezi a Bizottságot, hogy tárja fel a szóban forgó ülésen résztvevők személyazonosságát, továbbá, hogy a 4. cikkben előírt kivételek jelen esetben nem alkalmazhatóak. Felperes továbbá azt állítja, hogy tekintettel a nyilvánosságra hozatalhoz fűződő közérdekre a 4. cikk 3. bekezdésben meghatározottaktól jelen esetben el kell tekinteni.

⁽¹⁾ A parlamenti, tanácsi és bizottsági dokumentumok nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001 EK rendelet (HL L 145., 2001.5.31., 43-48. o.)

A Madaus Aktiengesellschaft által 2004. május 27-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-202/04. sz. ügy)

(2004/C 201/45)

(Az eljárás nyelve: az eljárási szabályzat 131. cikkének 2. §-a alapján meghatározandó - A keresetet angol nyelven nyújtották be)

A Madaus Aktiengesellschaft, Köln (Németország), képviseli I. Valdelomar Serrano, lawyer, 2004. május 27-én keresetet

nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

The Optima Health Limited félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy az OHIM tévedett a megtámadott határozat meghozatalakor; valamint
- semmisítse meg a megtámadott határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője: Optima Healthcare Ltd., később The Optima Health Ltd.

A bejelentett közösségi védjegy: az 5. áruosztályba tartozó termékekre vonatkozó „ECHINAID” szóvédjegy (vitaminok, étrendkiegészítők, gyógynövény-készítmények, gyógyszerészeti és gyógyászati készítmények) (1666239. sz. közösségi védjegy-bejelentés)

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Madaus AG

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: az 5. áruosztályba tartozó termékekre vonatkozó „ECHINACIN” nemzetközi szóvédjegy-bejegyzés (vegyszerészeti termékek)

A felszólalási osztály határozata: a felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata: a Madeus által benyújtott fellebbezés elutasítása

Jogi érvek: A felperes állítása szerint a fellebbezési tanács tévedett az érintett terület és az érintett fogyasztók fogalmának alkalmazásakor. Ezen túl a felperes azt is állítja, hogy az Echina előtag nem leíró jellegű és hogy a védjegyek összetéveszthetők.

**Az Olasz Köztársaság által 2004. június 4-én az Európai
Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**

(T-207/04. sz. ügy)

(2004/C 201/46)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. március 25-i – 2004. március 26-án érkezett – E2/LP D(2004) 712 sz. feljegyzését, amelyben az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatósága azon határozatát közölte, amely szerint egyes előlegekkel kapcsolatos kifizetésekből származó összegeket (a támogatások körébe tartozó előzetes kifizetések az 1. és 2. célkitűzés minden programjához) a jövőbeli kifizetési nyilatkozatokban világosan meg kell határozni, ahogyan azt Barnier biztos fentebb említett levele, valamint minden egyéb vonatkozó jogi aktus is tartalmazza;
- másodlagosan, amennyiben szükséges, semmisítse meg a Bizottság 2004. március 10-i 448/2004/EK rendeletét, amely módosítja az 1685/2000/EK rendeletét, amely a Tanács 1260/1999/EK rendeletének alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat tartalmazza, ami a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységek kiadásainak támogathatóságát illeti;
- semmisítse meg a megtámadott határozatra vonatkozó összes jogi aktust;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Olasz Köztársaság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt megtámadta a Bizottságnak a támogatások körébe tartozó előzetes kifizetésekre (POP kutatás, műszaki fejlesztés és felsőfokú képzés) vonatkozó 2004. március 25-i, E2/LP D(2004) 712 sz. feljegyzését, valamint – amennyiben szükséges – a Bizottságnak a strukturális alapok körében felhasznált kiadások támogathatóságára vonatkozó 2004. március 10-i 448/2004/EK rendeletét ⁽¹⁾.

A felperes a 2004. március 25-i feljegyzéssel kapcsolatos megállapításai alátámasztására az alábbiak szerint érvel:

- lényeges eljárási szabálysértés az indokolási kötelezettség teljes megszegése miatt, továbbá a kereset tárgyát képező aktus megfelelő jogalap nélkül történő elfogadásra, végül az alperes belső szabályzatában meghatározott eljárási szabályok be nem tartása;
- a 438/2001/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 9. cikkének megsértése, az abban foglalt számviteli rendelkezések figyelmen kívül hagyása miatt;
- az „alaprendelet” ⁽³⁾ és a 448/04 sz. bizottsági rendelet 32. cikkének megsértése, amelyek az előlegek kifizetését csak annak bizonyításához köti, hogy a „végső kedvezményezett” állam kifizette-e a vonatkozó összegeket a beruházás végső címzettjei számára;
- a 448/04 sz. rendelet megsértése az egyenlőség és jogbiztonság elvének megsértése tekintetében, valamint a megtámadott feljegyzés indokainak ellentmondásossága.

A 448/04 sz. rendeletet illetően a felperes az alábbi jogok és elvek megsértésére hivatkozik:

- a kiadások támogathatóságára vonatkozó, az alaprendeletben lefektetett normák;
- a pénzügyi ellenőrzést szabályozó normák (amelyek nem tartalmazzák a Bizottság által hivatkozott kötelezettségeket);
- az arányosság elve, amennyiben a Bizottság az előírton és a szükségesen felül kiegészítő bizonyítási eszközöket követel;
- a visszaható hatály tilalma, tekintve, hogy a 448/04 rendelet a kihirdetését megelőző legalább 44 hónapra visszaható rendelkezéseket tartalmaz, ami bizonyára elfogadhatatlan a jogalkotás területének általános elvei tekintetében.

⁽¹⁾ A Bizottság 2004. március 10-i 448/2004/EK rendelete, amely módosítja az 1685/2000/EK rendeletét, amely a Tanács 1260/1999/EK rendeletének alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, ami a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységek támogathatóságát illeti, és amely hatályon kívül helyezi az 1145/2003/EK rendeletet (HL L 72., 2004.3.11., 66. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2001. március 2-i 438/2001/EK rendelete, amely az 1260/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásának részletes szabályait állapítja meg a strukturális alapok keretében nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszereit tekintetében (HL L 63., 2001.3.3., 21. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1999. június 27-i 1260/1999/EK rendelete, amely a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezéseket tartalmaz (HL L 161., 1999.6.26., 1. o.).

**Spanyol Királyság által 2004. június 10-én az Európai
Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset****(T-209/04. sz. ügy)**

(2004/C 201/47)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Spanyol Királyság, képviseli Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 10-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- a Bíróság állapítsa meg, hogy azáltal, hogy ésszerű határidőn belül a spanyol hatóságok által előterjesztett engedélyezések ügyében nem hozott határozatot a Bizottság nem teljesítette a 2369/2002 sz. rendelet által módosított 2792/1999 sz. rendelet 7. cikk 3. bekezdésében foglaltakból eredő kötelezettségét, és így mulasztást követett el; valamint
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A spanyol hatóságok több mentesség iránti kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz annak érdekében, hogy a 2002. december 20-i 2369/2002/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ módosított, a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendeletben szabályozott közös vállalkozás alapításához támogatást nyújthassanak. Amikor egy hajó átadása olyan harmadik országba történik, amellyel az Európai Közösség nem kötött halászati megállapodást, szükséges, hogy a Bizottság megadja a megfelelő felmentést (a 2369/2002 sz. rendelet által módosított 2792/1999 sz. rendelet 7. cikke 3. bekezdése). Ezeket a támogatásokat 2004. december 31-ig csak a nemzeti hatóságok juttathatják.

A Bizottságnál 2004. február 16-án kérelmezték, hogy hozzon döntést a függőben lévő kérelmek ügyekben, és mivel egyik tekintetében sem született döntés, a Spanyol Királyság úgy határozott, hogy keresetet nyújt be ezen intézmény ellen, figyelembe véve azt a tényt is, hogy azok a spanyol hatóságok, amelyek nem tudnak döntést hozni, amíg a Bizottság a

felmentés ügyében nem hozza meg döntését, már túllépték a nemzeti jogszabályok által előírt határidőket.

⁽¹⁾ 2002. december 20-i 2369/2002/EK tanácsi rendelet a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló 2792/1999/EK rendelet módosításáról (HL L 358., 2002.12.31., 49. o.)

**Andreas Mausolf által 2004. június 1-jén az Europol ellen
benyújtott kereset****(T-210/04. sz. ügy)**

(2004/C 201/48)

(Az eljárás nyelve: holland)

Andreas Mausolf, képviseli: M.F. Baltussen és P. de Casparis, 2004. június 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Europol ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg az Europol 2004. március 1-jei döntését, amellyel elutasította a felperes által a 2003. január 2-i határozat ellen benyújtott panaszát és egyidejűleg semmisítse meg a megtámadott 2003. január 2-i határozatot;
- utasítsa az Europol, hogy 2002. július 1-jei hatállyal állapítson meg a felperes számára eggyel magasabb fizetési fokozatot;
- kötelezze az Europol, hogy az ítélet kihirdetést követő 48 órán belül fizesse ki a felperesnek az ennek megfelelő összeget, a holland jog alapján járó törvényes késedelmi kamattal megnövelve;
- kötelezze az Europol a jelen eljárásban a felperes részéről felmerült költségek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresetének alátámasztására a felperes az Europol személyzeti szabályzata 29. cikkének megsértésére, a mérlegelési jogkör túllépésére és a jogos várományok védelme elvének megsértésére hivatkozik.

III

(Közlemények)

(2004/C 201/49)

A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában

HL C 190., 2004.7.24.

Korábbi közzétételek

HL C 179., 2004.7.10.

HL C 168., 2004.6.26.

HL C 156., 2004.6.12.

HL C 146., 2004.5.29.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

**Spanyol Királyság által 2004. június 10-én az Európai
Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset****(T-209/04. sz. ügy)**

(2004/C 201/48)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Spanyol Királyság, képviseli Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 10-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- a Bíróság állapítsa meg, hogy azáltal, hogy ésszerű határidőn belül a spanyol hatóságok által előterjesztett engedélyezések ügyében nem hozott határozatot a Bizottság nem teljesítette a 2369/2002 sz. rendelet által módosított 2792/1999 sz. rendelet 7. cikk 3. bekezdésében foglaltakból eredő kötelezettségét, és így mulasztást követett el; valamint
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A spanyol hatóságok több mentesség iránti kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz annak érdekében, hogy a 2002. december 20-i 2369/2002/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ módosított, a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendeletben szabályozott közös vállalkozás alapításához támogatást nyújthassanak. Amikor egy hajó átadása olyan harmadik országba történik, amellyel az Európai Közösség nem kötött halászati megállapodást, szükséges, hogy a Bizottság megadja a megfelelő felmentést (a 2369/2002 sz. rendelet által módosított 2792/1999 sz. rendelet 7. cikke 3. bekezdése). Ezeket a támogatásokat 2004. december 31-ig csak a nemzeti hatóságok juttathatják.

A Bizottságnál 2004. február 16-án kérelmezték, hogy hozzon döntést a függőben lévő kérelmek ügyekben, és mivel egyik tekintetében sem született döntés, a Spanyol Királyság úgy határozott, hogy keresetet nyújt be ezen intézmény ellen, figyelembe véve azt a tényt is, hogy azok a spanyol hatóságok, amelyek nem tudnak döntést hozni, amíg a Bizottság a

felmentés ügyében nem hozza meg döntését, már túllépték a nemzeti jogszabályok által előírt határidőket.

⁽¹⁾ 2002. december 20-i 2369/2002/EK tanácsi rendelet a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló 2792/1999/EK rendelet módosításáról (HL L 358., 2002.12.31., 49. o.)

**Andreas Mausolf által 2004. június 1-jén az Europol ellen
benyújtott kereset****(T-210/04. sz. ügy)**

(2004/C 201/49)

(Az eljárás nyelve: holland)

Andreas Mausolf, képviseli: M.F. Baltussen és P. de Casparis, 2004. június 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Europol ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg az Europol 2004. március 1-jei döntését, amellyel elutasította a felperes által a 2003. január 2-i határozat ellen benyújtott panaszát és egyidejűleg semmisítse meg a megtámadott 2003. január 2-i határozatot;
- utasítsa az Europol, hogy 2002. július 1-jei hatállyal állapítson meg a felperes számára eggyel magasabb fizetési fokozatot;
- kötelezze az Europol, hogy az ítélet kihirdetést követő 48 órán belül fizesse ki a felperesnek az ennek megfelelő összeget, a holland jog alapján járó törvényes késedelmi kamattal megnövelve;
- kötelezze az Europol a jelen eljárásban a felperes részéről felmerült költségek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresetének alátámasztására a felperes az Europol személyzeti szabályzata 29. cikkének megsértésére, a mérlegelési jogkör túllépésére és a jogos várományok védelme elvének megsértésére hivatkozik.

III

(Közlemények)

(2004/C 201/50)

A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában

HL C 190., 2004.7.24.

Korábbi közzétételek

HL C 179., 2004.7.10.

HL C 168., 2004.6.26.

HL C 156., 2004.6.12.

HL C 146., 2004.5.29.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
